

T. C.
ASKERİ YARGITAY

Esas No. : 1972/ 49

Karar No. : 1972/ 49

DAİRELER KURULU KARARI

Türk Milleti adına adalet dağıtan Askeri Yargıtay Daireler Kurulu, Askeri Yargıtay kuruluşu hakkındaki kanunun 10. maddesi gereğince:

Bşk. : Hâkim Tuğ. N. ÖRSSEL....	Üye : Hâkim Alb. Y. YÜCEDAĞ.....
Üye : Alb. J. SİRER.....	Üye : H. TAYURÇUNOĞLU.
Üye : N. ÖZÜLÜ.....	Üye : Y. SARAÇ.....
Üye : A. TÜZÜKÇÜ.....	Üye : H. PARİCİOĞLU..
Üye : İ. COŞKUN.....	Üye : P. MARŞAN.....
Üye : S. KIRIŞOĞLU	Üye : H. ERKAN.....
Üye : A. ÜLGENER..	Üye : H. YAVUZEL.....
Üye : A. AKÇA.....	Üye : T. LÜLEÇİ.....
	Üye : S. TÜZÜN.....

lerden müteşekkil olarak Ankara'da Askeri Yargıtay'ın mahsus salonunda toplandı.

Raportör Hâkim Alb. J. SARAÇ..... dinlendi.

K O N U : Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını tebdil, tagyir veya ilgaya cehren teşebbüs etmek suçundan sanık Ziya YILMAZ'ın mahkûmiyetine dair İstanbul Sıkıyönetim K.lığı nezdinde kurulan 3 No.lu Askeri Mahkemeye müttehas 15.3.1972 gün ve 972/57-19 sayılı mahkûmiyet hükmünün, Askeri Yargıtay 4. Dairesince temyizden incelenmesi sonucunda adı geçen sanık hakkında T.C.K.nun 59. maddesinin uygulanması gerektiği sebebiyle hükmün bozulması üzerine, Askeri Yargıtay Başsavcılığınca süresinde vâki itirazın As. Mah. Kriş. ve Yrg. Üs. K. nun 224. maddesi gereğince Daireler Kurulunda incelenip karara bağlanmasından ibarettir. *

İ N C E L E M E : İstanbul Sıkıyönetim K.lığı Askeri Savcılığınca düzenlenen 30.7.1971 gün ve 971/171-115 sayılı İddianame'de :

Ölmüş bulunan sanıklardan Mahir ÇAYAN, Hüseyin ÇEVANİR ve Ulaş BARDAKÇI başta olmak üzere sanık Ziya YILMAZ ve 23 arkadaşının Marksist-Leninist bir idare sistemini kurmak için mecliset sahninde anarşik bir takım eylemlere giriştikleri, T.C. Anayasasını tamamını veya bir kısmını tebdil, tagyir veya ilgaya cehren teşebbüs

Es. Akşen

TÜRKİYE S...

Esas No : 1972/ 49

Karar No : 1972/ 49

etmek için cemiyetler kurdukları ve bu maksatla kurulan Dev-Genç'in gelişme ve faaliyetleri; Millî Demokratik Devrim Stratejisi; Örgütün amacının genişlemesini basın yoluyla sağlamaya yarayan Kurtuluş Yayınlarının faaliyetleri; T.H.K.Partisi ve T.H.K.C.nin kuruluş ve gayesiyle faaliyetleri; 12 Şubat 1971 tarihinde sanıklardan Mahir ÇAYAN, Hüseyin CEVAHİR, Ulaş BARDAKÇI, Kâmil DEDE ve Oktay ETİMAN'ın Ankara Ziraat Bankası Küçükçekirten Şubasını soyarak suretiyle şehir gerillâ eylemlerine bağladıkları ve bu soygun kararına T.H.K.Partisi ve cephe üyesi Ertuğrul KÜRKCÜ, Yusuf KÜPELİ ve Münir AKTILGA'nın da katıldığı ve bu maksatla bir takvi gashettikleri noticede banka soyularak 48.660.7 lira para ile o sırada bankada bulunan Tm. Neodet ZİNCİRKIRAN'ın ordu malı tabancasını gashettikleri; bu olaydan sonra örgütün İstanbul'a göçtüğü İlbay Apartmanında sanıklardan Mahir ÇAYAN, Hüseyin CEVAHİR, Ulaş BARDAKÇI, Oktay ETİMAN, Ziya YILMAZ'ın yapıları toplantıda İstanbul'daki eylemlere bir banka soyarak suretiyle bağlatmaya karar verdikleri ve Erenköy T.Ticaret Bankasının soyulmaya müsait olduğu anlaşılarak Ulaş BARDAKÇI ve Kâmil DEDE'nin bir Amerikalı Çavuşa ait kaldıkları arabayı bir gün evvel banka yanına Abdullah GECELOĞLU tarafından getirildiği ve Ulaş BARDAKÇI'nın Ankara'dan geldiği Anadol marka araba ile Abdullah'ı takib ederek banka şubesine yakın bir yere park etmek suretiyle hazırlığı tamamladıkları ve 15 Mart 1971 günü sanık Ziya YILMAZ banka dışında gözcülük yaptığı Ulaş BARDAKÇI Amerikalı Çavuşa ait arabayı kaçıra hazır bulunduğu sırada, diğer sanık ÇAYAN, CEVAHİR, DEDE ve ETİMAN bankaya girerek soygunu gerçekleştirdikleri, mezkûr başkanın 14.400.- lirasını gashettikleri; Örgüte daha fazla para temin etmek için adam kaçırmayı düşünen sanıklar Mete HAS'ın kaçırmaması hususunda karara vardıkları ve bu kararlarını 4 Nisan 1971 tarihinde Mahir ÇAYAN, Hüseyin CEVAHİR, Ulaş BARDAKÇI Mete HAS'ın evine girerek, Kâmil DEDE, Oktay ETİMAN apartman civarında beklemek suretiyle Mete HAS ve Talip AKSOY'u kaçırdıkları, Mete HAS ve Talip AKSOY'u kapattıkları evde Oktay ETİMAN ve yüzünü örtterek Ziya YILMAZ'ın bekledikleri ve noticede 400.000.- lira fidye alınarak mağdurların serbest bırakıldığı; T.H.K.Partisi ve T.H.K.Cephesi tüzüğü hazırlandıktan sonra Mahir ÇAYAN ve arkadaşları topluma sansasyon yaratacak bir hadise ile çıkmayı düşündükleri ve sanık Mahir ÇAYAN, Yusuf KÜPELİ, Ertuğrul KÜRKCÜ, Hüseyin CEVAHİR, Oktay ETİMAN, Kâmil DEDE, Ulaş BARDAKÇI, Ziya YILMAZ birlikte konuşarak İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırmamasının kararlaştırıldığı; 17.5.1971 tarihinde Hüseyin CEVAHİR, Mahir ÇAYAN ve Ulaş BARDAKÇI, Oktay ETİMAN İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un oturduğu Seyhan Apartmanına gelerek BELE'lerin dairesini işgal ettikleri bu sırada sanık Ziya YILMAZ gözcülük vasifesini yapıp, plâna göre Kâmil DEDE'nin yerine kaçırmaya iştirak eden Necmi DEMİR Başkonsolosu Apartmana girişini işaret ederek arkasından diğer sanıklara mülâki olduğu ve Efraim ELROM'un başına tabanca kabsası ile vurularak mukavemetsiz hale getirildikten sonra bir hurç içerisinde BARDAKÇI, CEVAHİR ve ÇAYAN tarafından İlky DEMİR'in gözcülük

TÜRKİYE

A. Asher

Esas No : 1972/ 49

Karar No : 1972/ 49

yaptığı Hamarat Apartmanına getirildiği ve şartların yerine getirilmemesi üzerine 22 Mayıs 1971 günü Başkonsolosun Mahir ÇAYAN tarafından öldürüldüğü; Sanık Ziya YILMAZ tarafından örgüte silah temin edildiği ve elde edilen paraların muhasebe kayıtlarının tutulduğu izah edildikten sonra sanık Ziya YILMAZ'ın Anayasanın tamamına veya bir kısmını tebdil, tağyir ve ilgaya cehren teşebbüs suçlarını asli fail olarak işlediği sübuta erdiğinden fiiline uyan T.C.K.nun 146/1 ve hukuken ve fiilen sınıf tahakkümünü teşebbüs ettirmek üzere kurulan T.H.K.Partisi ve T.H.K.Cephesinin üyesi olduğu anlaşılmakla eylemine uyan T.C.K.nun 141/5 ,31, 33.maddelerine göre cezalandırılması istenilmiştir.

Nevzu dava ile ilgili yargılama sonunda :

Sanık Ziya YILMAZ'ın T.C.Anayasasını cehren tebdil, tağyir ve teşebbüs veya ilgaya ederek emna yerine komünist bir rejim kurmak için T.H.K.Partisi ve T.H.K.Cephesi adı altında ihtilâli faaliyetlere girişen örgüte dahil olarak Banka soymak, adam kaçırmak, adam öldürmek, silâhlı grupları meydana getirmek ve gizli örgütün para muhasebesini idare etmek şeklinde teşebbüs eden eylemlerde bulunarak T.C.K.nun 146/1.maddesini ihlâl ettiği sübuta ermekle mezkûr madde gereğince ölüm cezasına mahkûm edilmesine karar verilmiştir.

İstanbul Sıkıyönetim K.hığı mevzinde kurulan 3 No.lu Sıkıyönetim Mahkemesince müttahas 15.3.1972 gün ve 972/57-19 sayılı mahkûmiyet hükmünün sanık vekilleri tarafından tenyisi üzerine; Askerî Yargıtay Başsavcılığının, müeyyiselerin tenyis sebeplerinin reddini ve hükmün Onanmasını kapsayan 14.4.1972 gün ve 972/812-506 sayılı Tebliğnameleri de nazara alınarak yetkili Dairece inceleme yapılmış :

Sanıklara atıf ve isnat olunan suçların sübutu, tavsifi ve noksan soruşturma halinin bulunmadığı T.C.K.nun 146/1 maddesinin ihlâl kastının mevcut olduğu, T.C.K.nun 51.maddesinde yazılı haksız tahrikin olayda bulunmadığı tafsilatla izah edilip müeyyiselerin bu hususlarla ilgili tenyis sebepleri Reddedildikten sonra, sanık Ziya YILMAZ'ın örgütteki lider durumunda olan diğer sanıkların yoğun eylemleriyle kıyaslananda, bu sanıklar hakkında mahkemeye T.C.K.nun 59.maddesinin uygulanmasının isabetli ve adalete daha yaklaştıracı olacağından bahisle, sanık vekillerinin T.C.K.nun 59.maddesinin uygulanmasıyla ilgili tenyis itirazları varit ve kabule şayan görülmele hükmün bu noktadan itibaren ve ekseriyetle Bosulması kararlaştırılmıştır.

Askerî Yargıtay 4.Dairesinden sadır olan 13.6.1972 gün ve 972/140-195 sayılı Bosma kararına Başsavcılığa süresinde itiraz olunmuştur.

Askerî Yargıtay Başsavcılığının 22.6.1972 gün 972/812-506 sayılı İtiraz Tebliğnamesinde : " Sanık Ziya YILMAZ hakkında T.C.K.nun 59.maddesi tatbik edilmemiştir. Dosya münderعاتı muvacehesinde mahkemenin bu sanık hakkında T.C.K.nun 59.maddesini

Es. İstikbal

TÜRKİYE

Esas No : 1972/ 49

Karar No : 1972/ 49

tatbik etmemesinde bir yanlışlık, saaf ve tezaad bulunmamaktadır.

Şöyleki: Adı geçen sanık T.C.Anayasasını tebdil, tagyir ve ilgaya cehren tegebb etmek suçundan ölüm cezasına mahkûm edilmiştir. Dosyanın tetkikinden anlaşılacağı üzere ne fiillerinden ve nede şahsından gelen takdiri azaltıcı bir sebep mevcut değildir. Sanığın gerek soruşturma ve gerekse duruşmalar sırasındaki tutumu şahsından gelen takdiri azaltıcı bir sebebin bulunmadığını göstermektedir. Ve yine Anayasayı ihlâl ile cehren tegebbüs kastı altında örgütçe yapılan İstanbul Krenköy T. Ticaret Bankasının silâhlı tehdit suretiyle soyulması, fidye karşılığında Mete HAS ve Talip EKSOY'un kaçıırılması ile İstanbul Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçıırılması olaylarına katıldığı, örgütün Ankara'dan İstanbul'a intikali sırasında Rüçhan MANAS ile İstanbul'da buluşarak örgüt elemanlarının gislemesi, araç ve gereçlerin saklanması ve gerekli müşakerelerde bulunabilmeleri için ev kiralandığı, ayrıca Efraim ELROM'un kaçıırılması ve banka soygunları hususunda alınan kararlara da katıldığı, bahis konusu eylemlerin bütünü içinde görev alan sanığın, fiillerinin icrasından sonra harekâtın kritikliğini yapıp hatalara temas suretiyle militanların yetişme ve gelişmelerinde de gayret gösterdiği ve örgütün içinde muhasiplik gibi özel bir görevinin de bulunduğu sübuta erdiğinden, sanığın fiillerinden gelen takdiri azaltıcı bir sebebin mevcut olmadığı da görülmektedir. Bu haller mahkemenin adı geçen sanık hakkında T.C.K.nun 59. maddesinin tatbik etmemesinde bir yanlışlık, saafa ve tezaada düğmediğini açık olarak göstermektedir.

Ve ayrıca adı geçen bu sanığın eylemleriyle Askeri Yargıtay Daireler Kurulunca T.C.K.nun 59. maddesinin uygulanması gerektiği kararlaştırılan benzer olaylardaki sanıkların eylemleri arasında da bir kıyaslama yapılması. Bu sanık müteaddit eylemlerin kararına ve icrasına bizzat iştirak etmiştir.

Bu sebeplerle sanık Ziya YILMAZ hakkında T.C.K.nun 59. maddesinin tatbik edilmesi lâzıngoleceğine ilişkin ve bu sebeble mahkûmiyet hükmünü bozan 4. Dairenin kararında kanunî isabet bulunmadığından meskûr kararın kaldırılmasına ve adı geçen bu sanık hakkında verilmiş olan mahkûmiyet hükmünün Onanmasına " karar verilmesi talep edilmiştir.

G E R E K Ç E : Dava dosyası üzerinde Kurulca yapılan incelemeyi müteakip geğgi görüştüldüğü düğündüğü :

Kanunî tahfif sebeplerinden ayrı olarak mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek takdiri sebepler kabul edilirse idam cezası yerine müebbed ağır hapis ve müebbed ağır hapis yerine 30 sene ağır hapis cezası hükmolunur.

Diğere cezalar altında birden fazla olmak üzere indirilir. Hükmünü vazeden T.C.K. nun 59. maddesiyle cezayı azaltıcı takdiri sebepler müessesesi kabul edilmiştir.

CA. Ekber

TÜRKİYE

Esas No : 1972/ 49
Karar No : 1972/ 49

TÜSTAV
ARŞIV

Ancak, madde metninden de anlaşılacağı üzere suçun işlenişindeki hangi hallerin veya suçlunun hangi hareket ve davranışlarının takdiri tahfif sebebi konusu olacağı tadadı ve takdidi olarak gösterilmemiştir. Bu sebeble doktrinde, bir davada takdiri tahfife konu olacak hususların bulunup bulunmadığını tayin ve tesbit etmek münhasıran davanın esasına bakan mahkemeye tanınması gereken bir yetki olduğu, bu yetkinin ise, suçlu ve diğer bir çok delillerle genel olarak karşı karşıya bulunmayan Yargıtayca denetime tâbi olamayacağı kabul edilmiş bir kayfiyettir. Bu husus doktrinde böyle olmakla beraber gerek sivil Yargıtay ve gerekse Askeri Yargıtayın bağlayıcı nitelikteki içtihatlarıyla takdiri tahfif sebebinin denetimi mümkün olmaktadır. Bu içtihatlar genel olarak takdiri tahfif sebebinin takdirinde yanılma olması, tezada düğümesi veya saaf'ın bulunması hallerinde mümkün olabileceği kabul olunmuştur. Yargıtay Cesa Genel Kurulunun 4.6.1962 gün ve 962/33-33 ; 22.10.1962 tarih ve 962/53-51 ; Askeri Yargıtay Daireler Kurulunun 24.1.1964 gün ve 964/12-1 sayılı kararları bu durumu teyit ettiği gibi son defa Askeri Yargıtay Daireler Kurulundan sadır olan 4.4.1972 gün ve 972/28-30 sayılı kararında "Suçlular hakkında uygulama yapılırken suça tesir eden takdiri tahfif sebeplerinin mevcut olup olmadığını sade suça tesir eden subjektif hallerin yani suçlularda bulunabilecek özelliklerin değerlendirilmesi suretiyle değil, suça tesir eden objektif hallerin, diğer bir deyişle sanıkların fiillerinin vahamet dereceleri de göz önünde bulundurulmak suretiyle takdir edilmesi icap edeceği..." denilmek suretiyle Yargıtay denetimi kabul edilmiştir.

Hiç şüphe yokki suç ve suçlunun hususiyetleri göz önünde bulundurularak en uygun cezanın tayini, cezanın verilmesinin gayelerinden birisi olan " cezanın ferdileştirilmesi " ancak " cezaı taktiri asaltıcı sebep " müessesesi ile mümkündür.

Ceza kanunlarında genel olarak suçların cezası aşağı ve yukarı haddi gösterilmek suretiyle tedvin edilmiştir. Bu şekilde ceza tayin edilmiş olduğu hallerde hâkim iki had arasında takdirini kullanmak suretiyle suç ve suçluya en uygun cezaı tayin eder ve bu hal cezanın ferdileştirilmesini mümkün kılar. Ancak, ceza kanunlarında bazı ahvalde aşağı ve yukarı hadler gösterilmeden tek ceza tayin edildiği de vakidir. İşte bu şekilde tayin edilen sabit cezalarda " cezanın ferdileştirilmesi " büyük önem kazanmaktadır. Bu gibi hallerde cezanın ferdileştirilmesi T.C.K.nun 59.maddesindeki takdiri tahfif sebebi müessesesiyle mümkün olacaktır. Bu itibarla sabit cezalı suçlarda suç ve suçluya en uygun cezanın tayininde, olayda ve suçluda takdiri tahfif sebebinin mevcut olup olmadığının takdirinde yanılma, saaf ve tezada düğümesi hallerin de Yargıtayca durumun denetiminde, ceza adaletinin sağlanması bakımından bir sorunluk mevcuttur.

Bu hâl bilhassa T.C.K.nun 146/1.maddesindeki sabit cezalı suçun toplu olarak işlenmesi halinde, aynı toplulukta bulunan şahısların fiillerine uygun olan cezanın tayininde büyük önem kazanmaktadır.

TÜRKİYE

Esas No : 1972/ 49
Karar No : 1972/ 49

Netekim, tetkik konusu olan olayda T.C.K.nun 146/1 maddesini ihlâl ettikleri kabul edilen sanıkların gayeleri ve maksatları aynı olmakla beraber eylemlerinin aynı olmadığına dosya müderecatıyla sabittir. Filhakika mahkemeye, sanığın işlenmiş olduğu fiillerin vehametini, dahil bulunduğu ihtilâlcî örgüt içindeki sıfat ve görevlerinin mahiyeti ve duruşma süresince takdiri tahfife nazhar olabilecek en küçük bir nedamet ve psikolojik durumunun olmaması sebebiyle T.C.K.nun 59.maddesinin uygulanmaması kararlaştırılmıştır.

İstanbul Sıkıyönetim K.lığı nezdinde kurulan 3 No.lu Askerî Mahkemeye müttehas 15.3.1972 tarih ve 972/57-19 sayılı hükmün sanık müdafileri tarafından tenyiz edilmesi üzerine, dava dosyasını inceleyen Askerî Yargıtay 4.Dairesi itiras konusu olan sanık Ziya YILMAZ hakkındaki hükmün, T.C.K.nun 59.maddesinin tatbiki gerekeceğinden bahisle bozulmasına müteakıf 13.6.1972 gün ve 972/140-195 sayılı kararında aynen: " ...Ancak sanıkların beyanlarına ve dosya müderecatına nazaran T.H.K.P. ve T.H.K.C. Elemanlarının müferit ve müstakil timler halinde değil, hiyerarşik görüntü veren örgütsel bir çalışma sistemi uyguladıklarının, örgütün bağında bir lider olmak üzere Merkez Komitesi, genel komite ve cepheden oluşan ve öneü derecelerine göre kademelenmiş bir kuruluş gösterdiğini, örgütün içinde lider ile Merkez ve Genel Komite üyelerinin sevki idare ve karar alma yetkisini hâlis bulduklarını, cepheye mensup üyelerin ise sevki idare ve karar alma yetkisinden yoksun sadece emir alan ve aldıkları emri icra eden eleman durumunda olduklarının anlaşılmasına ve adı geçen sanığın ne lider ne Merkez Komitesi ve ne de Genel Komite üyesi bulunmadığına yalnızca cephe faaliyet gösteren eleman mevkiinde olduğuna ve bu durumıyla örgütün 3. veya 4. derecede elemanı olduğuna, İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un katili olmadığı gibi öldürölme kararının alınmasında da manevî esli fail olarak iştirakini gösterir yeterli delil mevcut olmadığına, diğer taraftan örgütün lideri ve sevki idare ve karar elemanları gibi bütün eylemlere de karışmış olduğuna, ayrıca Askerî Yargıtay Daireler Kurulunun bu tür kellektif suçlarda sorumluluğun sonucu etki derecesi ile orantılı biçimde değerlendirilmesi gerektiği iqtihad edilmiş olduğuna, halbuki sanığın yukarıda açıklanan eylemlerinin ise bağı bağına sonucu etkileyecek bir netilik göstermediğine ve Askerî Yargıtay Daireler Kurulunca T.C.K.nun 59.maddesinin uygulanması gerektiği kararlaştırılan benzer olaylardaki sanıkların eylemleriyle yapılan kıyaslamaya binaen bu sanık hakkında mahkemeye T.C.K.nun 59.maddesinin uygulanmasının isabetli ve adalete daha yaklaştıracı olacağı kanaatine varıldığından hükmün Bozulmasına ..." denilmektedir.

T.C.K.nun 59.maddesinin tatbik edilip edilmemesi hususunun anlaşılıp vuzuha kavuşması için sanığın kişisel durumu ile T.H.K.Cephesinin eylemlerindeki faaliyetlerine kısaca değinmekte yarar görülmektedir.

TÜRKİYE

Esas No : 1972/ 49

Karar No : 1972/ 49

TÜSTAV
MARSİVİ

Esasen bunlar mahkemeye kabul edilmiş ve Yargıtay tetkikinden geçerek sübut kesinleşmiş maddi vakialardır.

Türkiye'deki anarşik eylemleri yürütmek ve bu eylemlerden olarak banka soymak, adam kaçırmak, taşıt gasbetmek ve adam öldürmek şeklindeki fiillerin politik ve ideolojik hedefi; Silâhlı gruplar teşkil ederek, Devlet kuvvetlerine karşı koymak, saafa ugratmak, toplum içerisinde anarşi ve terör yaratarak kamuoyunu panik ve güvensizliğe sevk etmek ve böyle bir ortam içerisinde ihtilâl yaparak Marksist-Leninist bir rejim kurmaktır.

Bu gayenin tahakkuku içinde disiplinli bir örgütün kurulması öngörülmüştür. İşte T.H.K.Partisi ve T.H.K.Cephesi bu maksatla kurulmuştur. Bu illegal kuruluşun; Mahir ÇAYAN, Ertuğrul KÜREKÇİ, Yusuf KÜPELİ, Münir AKTULGE, Sinan Kasım ÖZÜDOĞRU, Hüseyin YAVUZ, Hüdaî ARIKAN, Hüseyin CEVANİR, Bingöl ERDÜMLÜ ve Ulaş BARDAKÇI Genel Komitesini; Mahir ÇAYAN, Ertuğrul KÜREKÇİ ve Yusuf KÜPELİ meskûr kuruluşun Merkez Komitesini teşkil etmişlerdir.

T.H.K.Cephesi isimli vuruşu ve ihtilâli güçlerin teşkil ettiği illegal kuruluşunda iki çeşit üyesi vardır; Birincisi T.H.K.P. Mensuplarıyla bunların cephe üyeliği sıfatını verdikleri Necmi DEMİR, Kâmil DEDE, Necati SAÖİR, Ö. Erim SÜERKAN, Rûçhan MANAS, İlkey DEMİR, Ömer GÜVEN, Kadriye DENİZÖZEN, İrfan UÇAR, Ziya YILMAZ, Oktay ERİMAN, Oğuz ETCİ, Saffet ALP, Nasan ALP ve İlyas AYDIN gibi kişiler; İkinci çeşit üyesi ise, cephe tarafından yürütülen eylemlere iştirak ettirilen, fakat üyelik sıfatı tevcih edilmemiş olan, bu sıfatın verilmesi için tevrûbe edilen militanlardır.

Örgütün esas gayesi, Türkiye'de müesses Anayasa düzenini silâh soruyla yıkıp Marksist-Leninist bir rejim kurmaktır. Bunun için yapılacak her türlü soygun ve cinayet mübahtır. Sanık Ziya YILMAZ ve arkadaşlarının uyguladıkları metod T.H.K.P. ve T.H.K.Cephesinin tüzük ve ilkeleri, Karl Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao-Tse-Tung, Castro ve Che-Guevara gibi Komünist teörîyen ve tatbikatçularının uygulamış oldukları sistemlere tamamen uyan bir sistem şeklinde tecelli etmektedir.

Türkiye'de Anayasa ile müesses Devlet düzenini silâh soru ile yıkıp kendi ideolojilerinin gereği olan komünist bir rejimin tahakkukunu sağlamak amacı ile sanıklar tarafından gizli olarak kurulmuş olan T.H.K.Cephesi isimli cemiyetin, sanık Ziya YILMAZ en faal üyesidir ve Marksist-Leninist, Sosyalist bir toplumun kurulması fikrini de benimsenmiştir.

Mahir ÇAYAN başında bulunduğu T.H.K.P. ve T.H.K.Cephesi isimli örgütün, Ankara Kültürsaz Ziraat Bankası Şubesinin soyulmasından sonra İstanbul'a nakline karar verilmiş olması sebebiyle İstanbul'a gönderilen Ulaş BARDAKÇI, Rûçhan MANAS, Oğuz ÖZER isimli şahıslarla tanışan Ziya YILMAZ intikal hazırlıklarına temin ve idare etmiştir.

Esas No : 1972/ 49
Karar No : 1972/ 49

Esasen İstanbul'da belli bir işi olmayan Ziya YILMAZ'ın Abdullah ÇAMURCU ile birlikte yürüttüklerini iddia ettiği ticaret işinin aslı olmadığı, örgüt işlerinin rahatça yürütebilmek için uydurma ticaret olduğu, asıl gayenin ideolojik maksatlara hizmet etmek şeklinde tecelli ettiği anlaşılmıştır. X

Sanık Ziya YILMAZ, Örgütün İstanbul'a intikali için eşya ve ev temini gibi hususlara harekât üzere, Mahir ÇAYAN tarafından verilen talimat gereğince Ulaş BARDAKÇI'nın getirmiş olduğu 5.000.- lirayı ve yine bu maksatla Dev-Genç başkanı Ertuğrul KÜRKÇÜ'den 20.000.- lira almış olduğu kendi ikrarı ile sübuta ermiştir. ?

Sanık Ziya YILMAZ, gizli Örgütün İstanbul'da karargâh ve barınak olarak kullanacağı Şişli'deki İlbay Apartmanının bir dairesini Rûşhan MANAS ile birlikte nişanlı süsü vererek kiralamışlardır. Bu dairenin gizli Örgütün İstanbul'da giriştiği anarşik ve gayri kanunî eylemlerde büyük rolü olmuştur. Sanık Ziya YILMAZ, T.H.K. Partisi ve T.H.K. Cephesi isimli gizli Örgütün para muhasebesinin idare etmiş ve Örgüte lâzî olan silâh, mermî gibi ihtiyaçları için gereken şahıslara para tahsis etmiş, temini içinde faaliyetlerde bulunduğu muhasebe kayıtlarından ve ayrıca kendi beyanından anlaşılmaktadır.

Ziya YILMAZ'ın da içinde bulunduğu gizli Örgüt, militan kadrosunu daha çok Dev-Genç'den temin ettiği için, bu kuruluşu başkanı olan Ertuğrul KÜRKÇÜ ile Mahir ÇAYAN arasında sanık Ziya YILMAZ'ın, T.H.K. Partisi ve T.H.K. Cephesi isimli gizli cemiyetin muhasebeciliğini yapması hususunda anlaşmaya varılmış, netekim muhasebe kayıtlarının tetkikinden, her iki kuruluşun muhasebe bakımından da işbirliği içinde olduğu görülmüştür.

Sanık Ziya YILMAZ Örgüte silâh temini hususunda: " Para hesaplarına ait benim tarafından yazılan pusulalarda Kemal diye adı geçen şahıs aslında Yusuf KÜPELİ olmayıp Hüdayi ARIKAN'dır. Örgüte silâh temini için kendisine 20.500.- lira civarında para verilmişti..." demektedir. Bu husus Ulaş BARDAKÇI'nın ifadesi ve Mahir ÇAYAN'ın el yazısı ile yazılmış notları ve beyanı ile teyid edilmekte ve Ziya YILMAZ'ın bu mevzuadaki faaliyeti açıklığa kavuşmaktadır.

Ayrıca, sanık Ziya YILMAZ tarafından tutulan para muhasebesine ait notlardan, tabanca alımı için 3.500.- lira; Necmi DEMİR'e silâh ve mühür için 2.700.- lira verildiği, silâh için Kemal'e 5.000.- lira ayrıldığı anlaşılmaktadır.

Sanık tarafından tutulan kuyudattan, 800.- lira Saffet ALP'e kendi evi için verildiği, 2.500.- lira elbise masrafı gösterildiği anlaşılmaktadır. Bu hesaplardan, Örgütün başka açıdan da üyelerine yaptığı yardımlar vuzuha kavuşmakta ve bu itibarla önem taşımaktadır.

TÜRKİYE

Esas No : 1972/ 49

Karar No : 1972/ 49

Sanık Ziya YILMAZ mensubu olduğu T.H.K.C.nin ideolojik maksatlarla düzenlediği Erenköy T.Ticaret Bankası soygununa, Mete HAS ve Talip AKSOY'un kaçırlmasına, İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırlarak öldürülmesi olayına iştirak etmiştir. Şöyle ki :

Örgüte maddi olanak temin etmek üzere soyulması gereken müsait ve elverişli bankanın Erenköy T.Ticaret Bankası olduğunun örgüt elemanları tarafından tesbit edilmesi üzerine, meşhûr bankanın 15 Mart 1971 günü soyulması Mahir ÇAYAN, Oktay ETİMAN, Ziya YILMAZ, Hüseyin CEVAHİR, Ulaş BARDAKCI ve Kâmil DEDE tarafından kararlaştırılmıştır. Ulaş BARDAKCI'nın Ankara'dan geldiği Anadol ve İstanbul'dan geldiği bir Amerikalı çavuşa ait chevrolet marka araba ile gerçekleştirilen soygunda sanık Ziya YILMAZ'ın silâhli olarak banka önünde gösörlük yaptığı anlaşılmıştır.

Carek mahkemeye kabul edilen ve gerekse Targıtayca tetkik edilerek kesinleşen sanık Ziya YILMAZ'ın katıldığı eylemlerden biride; sanığın mensubu bulunduğu T.H.K.C.nin ideolojik maksatlarla ve örgüte daha fazla maddi olanak sağlamak için fidye mukabili adam kaçırmaya kararına iştirak etmesidir. Bu kararın icrasına Mete HAS ve Talip AKSOY'un kaçırlmasıyla başlamıştır. Örgütün diğer mensupları tarafından kaçırlarak Erenköy'deki Tenis Apartmanına getirilen Mete HAS ve Talip AKSOY'un bağında, yüzüne havlu örtülerek nöbet tuttuğu ve 400.000.- lira fidye alındıktan sonra, Mahir ÇAYAN'ın mağdurların serbest bırakılmasına müteâllik emrinin Tenis apartmanındaki örgüt mensuplarına ulaştırıldığı anlaşılmıştır. Bu suretle sanık bahis konusu kaçırmaya olayına hem karar bahsında, hem de fiilin icrasından sonra nöbetçilik yaparak ve irtibat temin ederek iştirak etmiştir.

Adam kaçırmaya olaylarının toplum üzerinde yaptığı psikolojik etkenler sebebiyle büyük bir özelliğe taşıdığına bilen ihtilâlciler, Talip AKSOY ve Mete HAS'ın kaçırlmasından sonra toplumda daha büyük heyecan yaratacak olan diplomatik sıfatlı İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırlmasına, Mahir ÇAYAN, Yusuf KÜPELİ, Ertuğrul KÜRKÇÜ ve Hüseyin CEVAHİR'le, bilhâre Ziya YILMAZ, Ulaş BARDAKCI, Oktay ETİMAN ve Kâmil DEDE'nin iştirak ettiği toplantılarda karar verilmiştir. Sanığın ikrarı ile de sabit olan meşhûr olay hakkında Mahir ÇAYAN 10.7.1971 tarihli ifadesinde: "...İsrail ve Amerikan konsoloslarından hangisinin kaçırlacağı mevzuunda yaptığımız toplantıda ben, Hüseyin, Oktay, Kâmil, Ulaş, Ziya, Yzb. İlyas, T.çm. Saffet ve Necmi İsrail Konsolosu Efraim ELROM'un kaçırlmasında karar kıldığımız. Ancak bu konuşmaları birbirimize gittiklerimiz zamanlar için eleştirilmesi şeklinde yapıyorduk. Bunlardan Saffet ALP, İlyas AYDIN konsolosun kaçırlması mevzuunda şöyle olsun, böyle olsun kabilinden fikir beyan ediyorlardı. Ancak kararlaştırmayı diğer arkadaşlarla birlikte yapıyorduk. Ertuğrul KÜRKÇÜ, Yusuf KÜPELİ, ben, Hüseyin CEVAHİR, Oktay ETİMAN, Ulaş BARDAKCI, Kâmil DEDE, Ziya YILMAZ, Necmi DEMİR, Yzb. İlyas, T.çm. Saffet Başkonsolosun kaçırlmasından önceki karar safhasında şart olarak ileri sürdüğümüz devrimcilerin bırakılması teklifimiz kabul edilmediği takdirde konsolosun öldürülmesini kararlaştırmıştık..." demektedir.

TÜRKİYE

Esas No : 1972/ 49
Karar No : 1972/ 49

Görülüyorki sanık Ziya YILMAZ Başkonsolosun kaçırılması ve şartlar yerine getirilmediği takdirde öldürülmesi kararına tamamen iştirak etmiştir.

17 Mayıs 1971 günü saat 13.00 sıralarında sanık Ziya YILMAZ Başkonsolosun evi önünde gözcülük yaparken, diğer sanıklardan Mahir ÇAYAN, Ulaş BARDAKÇI, Hüseyin CEVAHİR apartmana girip BELE'lerin dairesini ılgal ettikten ve saat 13.30 sıralarında Başkonsolosun gelişiyile beraber sanık Necmi DEMİR ve Oktay ŞİMAN'ın da apartmana girip diğer sanıklara iltihak ettiği, hep birlikte üzerine gullandıkları ELROM'un mukavemeti üzerine tabanca kabzasıyla başına vurularak bayıltıldığı ve evvelce hazırlanan hırs içine konulduğu, esya nakli süsü verilerek, Ulaş BARDAKÇI tarafından alınan Anadol marka araba ile Hamarat apartmanına götürüldüğü anlaşılmıştır.

Ziya YILMAZ'ın gözcülüğünü yaptığı İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırılmasını müteakip, örgüt tarafından ileri sürülen şartlar yerine getirilmediği takdirde Başkonsolosun öldürüleceğine ve Anayasa ile müesses T.C.Devlet ve hükümetini dünyaya devletleri muvacehesinde küçük düşürmeye, Türk toplumunda şüphe ve tereddüt yaratmaya, illegal örgütlerinin kuvvetlenmesini temine matuf olan bildiri ile Mahir ÇAYAN tarafından kaleme alınan (İhtilâlin yolu) ve (T.H.K.Partisinin Devrin Stratejisi) başlıklı bildirimler sanık Necmi DEMİR ve İlkey DEMİR tarafından teksir edilip muhtelif adreslere postalanmıştır.

Bu bildirimler üzerine, Türk Hükümetinin sert ve asımlı tutumu karşısında bidayette verilen karar gereğince Başkonsolos, 22.5.1971 cumartesi günü saat 18.00 sıralarında öldürülmüştür.

Bu suretle sanık Ziya YILMAZ bahis konusu olaya; İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırılması ve kaçırıldıktan sonra örgüt tarafından ileri sürülen şartlar yerine getirilmediği takdirde öldürülmesi hakkındaki karara fikirleriyle, kaçırılma esnasında da gözcülük yapmak suretiyle bilfiil iştirak etmiştir.

Mevcut Anayasal düzeni yıkarak yerine Marksist-Leninist bir rejimi getirmek için kuruluş bulunan T.H.K.Partisi ve T.H.K.Cephesi ismindeki illegal örgüt adına sanık Ziya YILMAZ'ın, dosya münderecatına göre bilinen faaliyetleri bunlardır.

Sanık Ziya YILMAZ hakkında T.C.K.nun 59.maddesinin tatbikinin düşünülmemiş olmasına binaen hükmün bozulmasına karar veren Askerî Yargıtay 4.Dairesinin bahis konusu kararından, sanığın örgüt içindeki vasfı ve T.H.K.Partisi ile T.H.K.Cephesinin düzenlediği her eylemde bulunması ve eylemlerdeki faaliyetlerinin nisbeti dikkate alındığı anlaşılmaktadır.

Sanık Ziya YILMAZ'ın, T.H.K.Partisinin Mahir ÇAYAN, Ertuğrul KÜRKCÜ, Yusuf KUPALI, Münir AKTULGA, S.Kâsin ÖZÜDOĞRU, Hüseyin YAVUZ, Hüdaî ABİKAN, Hüseyin CEVAHİR, Bingöl ERDÜMLÜ ve Ulaş BARDAKÇI'dan oluşan Genel Komiteye Mahir ÇAYAN, Ertuğrul KÜRKCÜ, Yusuf

Case No : 1972/ 49
Karar No : 1972/ 49

KÖPELİ'den kurulu Merkez Komite üyesi olmadığı anlaşılmakla beraber T.H.K.Cephesi nin çok faal bir üyesi olduğu da sabit bir kayfettir. Sanığın gerek tahkikatın hazırlık safhasında ve gerekse duruşmanın devamı müddetince, mahkemeye karşı tutumu ve davranışları ile hiç bir zaman nedamet ishar etmemiş olması gibi hususlar şahsa bağlı takdiri tahfif sebebinin mevcut olmadığını göstermektedir.

Cephe üyesi olan sanığın ideolojik maksatlarla Anayasa ile müesses Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkmak ve yerine komünist bir rejim tesis etmek, başka bir deyişle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını tebdil veya ilgaya cehren teşebbüs etmek şeklindeki örgütçe girişilen eylemlerinin icrasında verilen gerilla savaşlarında, kastedilen gayeye ulaşmak için üzerine düşen veya yapması için verilen görevi eksiksiz ifa ettiği gerçek bir vakıa olarak meydana çıkmıştır. Yukarıda izah edildiği gibi sanığın; T.H.K.Partisi ve T.H.K.Cephesinin iera ettiği Ankara Küçükcesat Ziraat Bankası Şubesi soygunundan sonra, örgütün İstanbul'a naklindeki ihzari safhada örgüte, barınak ve karargâh olarak lüzum olan apartman dairesini kiralamak, örgüte ait paraların muhasebe kayıtlarını tutmak, örgüte eylemlerinde en çok lüzum olan silâh ve mermi temin etmek ve bu maksatla para dağıtmak, örgütün İstanbul'da girişeceği her türlü eyleme karar safhasında fikirleriyle, eylem safhasında da fiilen iştirak etmek bu meyanda, T.Ticaret Bankası soygununa karar verildikten sonra gözcülük yapmak ve Talip AKSOY ve Mete HAS'ın kaçırlmasına karar safhasında fikirleriyle, kaçırmadan sonra, başında nöbet tutmak ve irtibat temin etmek, yine İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırlmasına karar safhasında ve Başkonsolosun evi önünde gözcülük yaparak, kaçırma safhasında da fiilen iştirak ettiği ve bu suretle eylemlerin gerçekleşmesini sağladığı anlaşılmıştır.

Yukarıdaki izahattan da anlaşılacağı üzere sanık, T.H.K.C. üyesi olarak son derece yoğun faaliyet içinde bulunan ve örgüt için her türlü imkânı hazırlayan kişidir.

Daireler Kurulunun 24.4.1972 gün ve 972/28-30 sayılı, "suça tesir eden objektif hallerin diğer bir deyişle sanıkların fiilinin vehamet dereceleri göz önünde bulundurulmak suretiyle " takdiri tahfif sebebinin mevcut olup olmadığının takdiri gerekceğine müteâllik bulunan kararındaki vehamet hali sanığın izah edilen fiillerinde bütün açıklığı ile ve yoğun şekilde görülmektedir. Aynı zamanda mezkûr Daireler Kurulu kararı sanık Ziya YILMAZ'ın fiilleriyle mukayesine de bir enseal olamaz. Çünkü; Sanığın fiilleri gizli örgütün varlığı ile ilgili olup yoğun faaliyetler içinde bulunduğu ve eylemlerinin vahim neticeler tevhit ettiği işlenen fiillerle sabittir.

Ayrıca mezkûr Daire kararında sanık Ziya YILMAZ'ın, İsrail Başkonsolosu Efraim ELROM'un kaçırlması ve örgütçe ileri sürülen şartlar yerine getirilmediği takdirde

Esas No : 1972/ 49

Kararı No : 1972/ 49

Öldürülmesi hususunda verilen karara iştirak ettiği kabul edildiği halde, T.C.K.nun 59.maddesinin tatbikini gerektiren sebepler meyanında "İsrail başkonsolosu Elrom'un katili olmadığı gibi öldürme kararının alınmasına da manevî aslı fail olarak iştirakini gösterir yeterli delil mevcut olmadığı " denilmek suretiyle gelişkiye düşüldüğü görülmektedir.

Çünkü; sanığa müsnet fiil, kasten adam öldürme fiili olmayıp, bünyesi içerisinde değerlendirilmesi ve mütalâası gereken T.C.K.nun 146/1.maddesinin ihlâlidir. Mezkûr suç ise kolektif halde işlenmesi gerekli bir suçtur. Sanık Anayasayı tebdil veya ilgaya cebren teşebbüste; örgütün can damarı olan muhasebe kayıtlarını tutmak, silâh temin etmek ve örgütün İstanbul'a naklinden sonra, Mahir ÇAYAN ve arkadaşları tarafından İstanbul'da yapılacak eylemlerle ilgili bütün müzakerelere katılarak karar safhasında bulunduğu gibi tüm İstanbul eylemlerine iştirak etmek suretiyle ileri safta mücadelelerini yürüten ve Mahir ÇAYAN'ın sağ kolu durumunda olan bir elemandır.

Ayrıca sanığa ismâ olunan fiil bir tek fiil olmayıp T.H.K.Partisi ve T.H.K.C. isimli örgütün eylemler zinciridir. Sanığın ise, İstanbul'daki eylemler zincirinin tümü içerisinde yukarıda isah edildiği şekilde yerini aldığı sübuta ermiş bir keyfiyettir. Sanığın bu eylemler zinciri içerisindeki fiillerinin keşafeti ve uygulamaları metod ve kaynaklar itibarıyla fiillerin icrasındaki vehamet halinde kabul ederek takdirini bu yolda kullanan mahkemenin, T.C.K.nun 59.maddesini tatbik etmemesindeki takdirinde bir yanlışlık, saaf ve tesadün bahis konusu olmadığı anlaşılmıştır. Bu itibarla Askerî Yargıtay Başsavcılığının itiraz sebepleri varid ve kabule şayan bulunmuştur.

N E T İ C E : Yukarıda isah edilen sebepler muvacesesinde Askerî Yargıtay Başsavcılığının, 22.6.1972 gün ve 972/812-506 sayılı itirazı haklı sebepler ihtiva ettiğinden kabulü ile Askerî Yargıtay 4.Dairesinin 13.6.1972 gün ve 972/140-195 sayılı bozma kararının, As.Mah.Krly.ve Yrg.Us.K.nun 224.maddesine tevfiқан **KALDIRILMAMISINA** ve hükmün ONANMASINA tebliğname vechile 7.6.1972 tarihinde Başkan-Hâkim Tuğg.N.GÜRSEL ve Üyelerden Hâkim Alb.F.SİRER, Hâkim Alb.M.İNÖLÜ, Hâkim Alb.N.DANICIOĞLU, Hâkim Alb.F.MARŞAN, Hâk.Alb.H.YAVUZEL, Hâkim Alb.S.TÜZÜN'ün muhalefetiyle Ekseriyette karar verildi.

Bşk.	Üye	Üye	Üye	Üye
Hâk. Alb. N.GÜRSEL (Muhelif)	Hâk.Alb. F.SİRER (Muhelif)	Hâk.Alb. M.İNÖLÜ (Muhelif)	Hâk.Alb. A.TÜZMEN	Hâk.Alb. İ.COŞKUN
Üye Hâk.Alb. S.KIRIŞOĞLU	Üye Hâk.Alb. A.ÜLGENER	Üye Hâk.Alb. A.AKÇA	Üye Hâk.Alb. Y.YÜCEDAĞ	Üye Hâk.Alb. H.YAVUZEL
Üye Hâk.Alb. Y.SARAÇ	Üye Hâk.Alb. N.DANICIOĞLU (Muhelif)	Üye Hâk.Alb. F.MARŞAN (Muhelif)	Üye Hâk.Alb. N.ERKAN	Üye Hâk.Alb. H.YAVUZEL (Muhelif)
Üye Hâk.Alb. T.LÜLÜCİ	Üye Hâk.Alb. S.TÜZÜN (Muhelif)			

İnceleme No : 1972/49

Karar No : 15/2/49

MULAKAT SEBEPLERİ

M.C.K.nun 59. maddesinin ihtiva ettiği sarahata nazaran, kemmi hafif sebeplerinden ayrı olarak, mahkemece her ne zaman fail lehine cezayı hafifletecek takdiri sebepler kabul edilirse hükmedilen ceza kanunî esas ve ölçüler dahilinde behemahal hafifletilecektir.

Zikri geçen madde hangi hallerin cezayı hafifletici takdiri sebepler arasında yer alacağını açıklamamıştır. Bu sebepleri önceden tahdit, tayin ve tesbit etmeye esasen imkân da yoktur. Müessesenin umumî, gayri muayyen ve gayri mahdud karakteri her olayda, fiile ve faile bağlı uygun sebeplere dayanılarak, cezanın olaya ve suçluya intibak ettirilmesini, bu suretle en adil ve en münsif müayyidelerin uygulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Sanığın dava konusu olayların bütünü içindeki yeri, tekevvün eden eylemleri ve kişiliği kanımızca T.C.K.nun 59. maddesinin uygulanmasına müsait bir mahiyet taşımaktadır.

4. Dairenin itiraza konu ittihaz edilen bozma kararında da tebarüz ettirildiği veçhile, T.H.K.P ve T.H.K.C. mensupları münferit ve müstakil tim'ler halinde değil, hiyerarşik görüntü arz eden örgütsel bir sistem içinde faaliyet gösterdikleri, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını cehren tehdit, tağyir ve ilga etmeyi amaç edinen bahse konu örgütlerin, başta bir lider olmak üzere, Merkez Komitesi, Genel Komite ve Cephe'den oluşan ve önem derecelerine göre kademeleşmiş bulunan bir kuruluşa sahip buldukları, liderlerin, Merkez Komitesi ve Genel Komite üyelerinin karar alma, örgütü ve örgüt mensuplarını sevk ve idare etme yetkilerini de uhdelelerinde taşıdıkları, cepheye mensup üyelerin ve üye adaylarının ise işbu yetkilerden tamamen yoksun oldukları ve emir almaktan, keza aldıkları emirleri icra etmekten başka bir fonksiyona sahip olmadıkları bilinen bir keyfiyettir.

Örgüt içinde liderlik mevkiine yükselmemiş olan, Merkez Komitesi veya Genel Komite üyeliğini de ihraz etmemiş bulunan sanığın cephede faaliyet gösteren bir eleman, emir kulu bir militan sıfatıyla sadece aldığı emirleri yerine getirmekle vazifeli olduğunda, örgütün para ve muhasebe işlerini de bu sıfatla ve aldığı emre bilittiba yürüttüğünde, örgüt içindeki mevkii itibarıyla örgütün ancak 3 veya 4. derecedeki mensupları arasında yer aldığı şüphesizdir.

Sübut mertebesine ulaştığı kabul edilen eylemlerinin niteliği, tesefüt ve vahamet, bağlı başına yarattığı tehlikenin ağırlığı ve gerçekleştirilmesi istenen kolektif amaca etki derecesi nazarı itibara alındığı

1972/49
1972/49

şakdirde beninin karar ve sevk-ü idare sorumluluğunu taşıyan, olayları planlayan, tatbik mevkiine koyan ve ayrıca eylemlere de bilfiil katılan örgüt zımmatçıları ile aynı seviyede tutulması ve aynı derecede sorumlu sayılması adalet kurallarına gerçekten aykırı düşmektedir.

Kollektif faaliyetler içinde bütünleşen ayrı ayrı eylemler arasında mahiyet ve vahamet bakımından mevcudiyeti müşahade olunan farklar uygulanacak müeyyidelerin de adil bir ölçü içinde farklı olmasını zorunlu kıldığı, bu zorunluk müstakil ve münferit hareket etme iktidarına sahip olmayan, örgüt içinde sadece bir fert ve cephe faaliyetlerinde de nefes statüsüne sahip bulunan sanığın da T.C.K.nun 59. maddesinden faydalandırılmasına gerektirdiği cihetle, itiraz üzerine, Ziya YILMAZ hakkındaki ölüm cezasını onayan çoğunluk kararına katılmamaktayız.

Üye
Hâk. Alb.
H. GÜRSEB

Üye
Hâk. Alb.
F. SİĞİR

Üye
Hâk. Alb.
M. ÜNÜKÜ

Üye
Hâk. Alb.
N. DARİCİOĞLU

Üye
Hâk. Alb.
F. MARCAN

Üye
Hâk. Alb.
H. YAVUZEL

Üye
Hâk. Alb.
B. TUZÜN

TÜRKİYE SOSYAL TARTAV ARSİVİ